

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6819010153
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6819010153.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovanej P. O., stíhanej za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. 05. 2021, o odvolaní obžalovanej P. O. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/69/2019 zo dňa 07. 12. 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej P. O. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Revúca, sp.zn. 2T/69/2019 zo dňa 07. 12. 2020 bola obž. P. O. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa dopustila tým, že

v období od 07.11.2017 do súčasnosti si v Tornali a inde neplní vyživovaciu povinnosť voči svojmu maloletému synovi S. K., nar. XX.XX.XXXX, pričom vyživovacia povinnosť jej vyplýva z ustanovenia § 62 ods. 1 a nasledujúcich ustanovení Zákona o rodine, a bola jej aj určená rozsudkom Okresného súdu Revúca sp. zn. 5P 17/2015 zo dňa 26.08.2015 tak, že je povinná prispievať na výživu svojho syna sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám otca S. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., P. XX, pričom svoju vyživovaciu povinnosť si úmyselne neplní, pričom v stíhanom období nebola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, týmto konaním jej vznikol dlh na výživnom vrátane mesiaca máj 2019 vo výške 527,44 €, hoci bola trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T 30/2017 zo dňa 13.03.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.11.2017, odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona.

Za to bola odsúdená podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody ju zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil s poukazom na vyhlásenie obžalovanej vo vzťahu k vine, kedy na hlavnom pojednávaní súd prijal vyhlásenie obžalovanej podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a uznal obžalovanú vinnou zo žalovaného trestného činu.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu, prvostupňový súd konštatoval, že obžalovaná nebola doposiaľ priestupkovo postihnutá, avšak bola trikrát súdne trestaná, naposledy v r. 2017 za prečin zanedbania povinnej výživy a za dva trestné činy krádeže na území Maďarska, kedy jej boli uložené tresty povinnej práce. Z tohto dôvodu mal súd za preukázané, že u obžalovanej bola jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr.zák. a to že sa obžalovaná priznala ku spáchaniu činu a čin oľutovala.

Vzhľadom však na skutočnosť, že obžalovaná sa opakovane úmyselne vyhýbala plateniu výživného a na území Maďarska tiež páchala úmyselnú trestnú činnosť, prvostupňový súd sa rozhodol uložiť obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Tr. zák.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná, ktorá uviedla, že nie je pravda, že by úmyselne neplnila vyživovaciu povinnosť, párkrát aj poslala, čo horko-ľazko našporila, pričom teraz žije u matky vo Filakove, ktorá jej pomáha postaviť sa na nohy a hľadá si prácu. So synom udržiava kontakt cez internet, avšak peniaze poslať nevedela, pretože nemá presnú adresu, kam to má poslať, ani číslo účtu, ani nevie, kde sa manžel zdržiava so synom.

Na verejnom zasadnutí dňa 13.05.2021 sa nezúčastnila, pričom zaslala súdu súhlas, aby sa pojednávanie uskutočnilo bez jej prítomnosti, nakoľko sa nachádza v Maďarskej republike.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Predmetom rozhodovania odvolacieho súdu na základe podaného odvolania obžalovanou bola teda skutočnosť, či bolo vhodné uložiť obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Citovanými ustanoveniami sa prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní o treste dôsledne riadil. Zo strany odvolacieho súdu bolo zistené, že prvostupňový súd vyhodnotil poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, pričom vzal do úvahy len poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l/ Tr.zák. , nakoľko obžalovaná sa k trestnému činu priznala a svoj čin oľutovala. Vzhľadom k tejto skutočnosti však súd správne vyhodnotil aj skutočnosť, že obžalovaná sa opakovane dopúšťala predmetnej trestnej činnosti a správne jej uložil trest na dolnej hranici trestnej sadzby.

Z uvedených dôvodov preto považoval Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudok samosudcu okresného súdu za zákonný a správny a odvolanie obžalovanej zamietol v zmysle ust. § 319 Tr. por.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.